

begrundet forventning hos ejerne om, at sådanne ejendomme frit vil kunne overdrages indenfor den i loven omhandlede familiekreds. Da enkelte af de i henhold til bestemmelserne i den nugældende landbrugslovs § 11, stk. 1, indgåede ordninger endnu ikke er endeligt afsluttet, er der ved en herpå sigtende bestemmelse i forslaget § 35, stk. 7, tilvejebragt den fornødne hjemmel til, at sådanne ordninger vil kunne gennemføres som forudsat, uanset at lov nr. 291 af 31. marts 1949 om landbrugsejendomme ophæves.

Derimod har man med hensyn til overdragelser i levende live anset det for betænkeligt at fastholde den i den nuværende landbrugslovs § 11 fastsatte ordning, hvorefter sådanne overdragelser frit kan foretages inden for den i loven omhandlede familiekreds, såfremt der er tale om ejendomme med grundbeløb under 56.000 kr. Det bemærkes herved, at de hensyn, der taler for at undtage arveerhvervelser fra lovens bestemmelser, kun rent undtagelsesvis vil foreligge med hensyn til overdragelser i levende live, navnlig i forholdet til forældrene, og at en ukontrolleret adgang til at foretage sådanne overdragelser i vid udstrækning vil kunne udnyttes til at omgå lovens hovedregel. For ikke i for stærk grad at gribe ind i ejerforhold, hvor ejeren efter den gældende lov har kunnet forudsætte mulighed for ejendommens afhændelse inden for familien, har man imidlertid i stk. 2 og 3 med hensyn til overdragelser i levende live inden for familien endvidere foreslået, at der med hensyn til sådanne ejendomme i et vist omfang skal kunne foretages notering i tingbogen med den virkning, at overdragelser i levende live fremdeles frit vil kunne ske inden for familiekredsen.

I stk. 3 er fastsat, under hvilke nærmere betingelser der kan foretages notering af en landbrugsejendom i matriklen og tingbogen som familieejendom med den ovenfor omtalte retsvirkning. For at forebygge, at der foretages større opkøb af landbrugsejendomme i tiden indtil lovens ikrafttræden med henblik på opnåelse af en sådan undtagelsesvirkning, foreslås adgangen til at få notering foretaget begrænset, således at notering kun skal kunne foretages med hensyn til ejendomme, der var i slægtens eje senest den 31. december 1964. Som yderligere begrundelse til at foreslå denne skæringsdato kan anføres, at vurderingslovens bestemmelser om grundbeløb er ophævet med virkning fra udgangen af året 1964, hvorved den hidtidige lovgivnings afgørende kriterium på dette område er bortfaldet.

I stk. 3, 2. punktum, er det præciseret, at generationsskifte efter 1. januar 1965 ikke er til hinder for,

at de pågældende ejendomme noteres som familieejendomme. Bestemmelsen, der er udformet med henblik på de typiske tilfælde, hvor der er tale om erhvervelse direkte fra arveladeren, ægtefællen eller de i stk. 2 nævnte beslægtede eller besvogrede, skal forstås som også omfattende de særlige tilfælde, hvor der har fundet flere overdragelser sted inden for den i stk. 2 angivne personkreds.

Af praktiske grunde foreslås i stk. 3, 3. punktum, fastsat en frist, inden hvilken begæring om notering skal være indgivet til landbrugsministeriet.

I det for landbokommissionen forelagte udkast til lovforslag var det oprindeligt tanken, at der med hensyn til alle ejendomme med grundbeløb under 56.000 kr. skulle være adgang til at få foretaget notering som familieejendom. Da en sådan almindelig adgang til notering kunne give anledning til foretagelse af notering i tilfælde, hvor ejeren ingen åbenbar interesse har heri, og derved kunne give anledning til unødigt administration, er det anset for påkrævet at foreslå adgangen til foretagelse af notering begrænset til ejere, som ejer mere end 2 landbrugsejendomme. Da der imidlertid vil kunne forekomme tilfælde, hvor også ejere af en enkelt eller enkelte ejendomme har en påviselig interesse i at få foretaget notering af en ejendom som familieejendom — således ønsket om inden for slægten at bevare en ejendom, der i længere tid har været i slægtens eje — er der i stk. 3, 4. punktum, givet landbrugsministeren mulighed for at tillade notering også i sådanne tilfælde. For at en ejendom skal kunne anses for at have været i slægtens besiddelse i længere tid, må ejendommen i almindelighed have været i slægtens eje i mindst 15-20 år forud for lovens ikrafttræden.

I stk. 4 er fastsat, under hvilke nærmere omstændigheder der skal ske slettelse af en i henhold til stk. 3 foretaget notering.

Ved bestemmelsen i stk. 5 foreslås tilvejebragt hjemmel for landbrugsministeren til at fastsætte nærmere regler angående de betingelser, der skal opfyldes for at notering af en landbrugsejendom som familieejendom skal kunne foretages samt nærmere regler om den dokumentation, der i forbindelse hermed skal forevises tinglysningsdommen.

Til § 18.

Forslaget svarer til den nugældende landbrugslovs § 3.

Til § 19.

Ifølge forslaget § 19 kan landbrugsministeren give tilladelse til, at personer erhverver adkomst på landbrugsejendomme udover de i § 16 fastsatte rammer. Tilladelse vil efter forslaget i almindelighed